

Methoden Millan ter discussie

Dog Whisperer

Hondenliefhebbend Nederland kan er bijna niet om heen. Zeven dagen in de week verschijnt hondenfluisteraar Cesar Millan op televisie via SBS6 en National Geographic. In amper een half uur rehabiliteert Cesar ontspoorde honden en leert hun baasjes hoe ze met hun hond om moeten gaan. Toch is er, vooral in Europa, veel kritiek op de handelwijze van Cesar Millan.

DOOR ERWIN VAN NIEUWKOOP

De in Mexico geboren Cesar Millan is op jonge leeftijd verhuisd naar Amerika om daar de 'Dog Psychology Center' op te richten. Hij ontwikkelde een methode (Power of the Pack) die gebaseerd is op eigen ervaringen.

Op 28 juni 2006 heeft 'het Platform Verantwoord Huisdierenbezit' (PVH) namens de Nederlandse organisaties van gedragsdeskundigen, op het gebied van kynologie, dierenbescherming, onderzoek en onderwijs, televisiezender SBS 6 met een petitie opgeroepen om de uitzendingen van de Amerikaanse versie van het programma 'De opvoedpolitie voor dieren' met hondentrainer Cesar Millan te staken.

Zij vinden dat hier gebruik wordt gemaakt van dieren-vriendelijke methoden die door onderzoek zijn achterhaald. 'De gepropageerde methoden zouden schade kunnen toebrengen aan de relatie van kijkers met hun hond', volgens dat Platform Verantwoord Huisdierenbezit. Ondertussen is Cesar weer terug op tv met een eigen programma 'The Dog Whisperer', maar zijn methode is gebleven.

Achterhaald

Ondanks het goede werk dat Cesar Millan verricht (het rehabiliteren van ten dode opgeschreven honden), kleven er nogal wat nadelen aan zijn

Cesar Millan alias de hondenfluisteraar ondervindt kritiek op zijn trainingsmethoden.

FOTO GPD/VARA

methode. Een methode die gebaseerd is op de allang achterhaalde dominantietheorie, waarin men uitging dat een hond altijd bezig is om de baas te worden en dat ongehoorzaamheid en opstandigheid hardhandig de kop in worden gedrukt door de roedelleider.

Recent onderzoek heeft uitgewezen dat in een vaste roedel zelden machtsstrijd en agressie voorkomt. Sterker nog: dominantie en agressie hebben niks met elkaar te maken. En daar gaat het nu juist mis met Cesar's methode. Zijn methode is gebaseerd op het, soms hard-

handig, corrigeren van het ongewenste gedrag. En op tv lijkt dat te werken. Cesar komt binnen. Hoort de eigenaren van de hond aan en vertelt zijn verhaal over positieve energie en assertiviteit.

Binnen vijf minuten gaat hij het conflict aan met de hond en lijkt deze te winnen. Waar aan voorbij wordt gegaan, is dat deze methode bij de hond veel angst en stress veroorzaakt. Zodra de hond, vaak door pure angst, zijn strijd opgeeft, mogen de eigenaren het proberen. In bijzijn van Cesar zal de hond het niet in zijn hoofd halen om

het gecorrigeerde gedrag te vertonen, maar van binnen is het een expansievat waarin de druk steeds verder oploopt en uiteindelijk een keer tot uitbarsting komt.

Dit resulteert in bijtincidenten door honden die uit pure onmacht en stress zichzelf gaan verdedigen. Stond voorheen in de linker onderhoek heel klein 'Don't try this at home without professional help of a dogtrainer', tegenwoordig staat het levensgroot dwars door het beeld, want ja het is levensgevaarlijk.

Aan corrigeren kleven heel

veel nadelen. Vooral als het te corrigeren gedrag gebaseerd is op angst. Het uitvallen van honden naar andere honden is in 85 procent van de gevallen gebaseerd op angst. De hond heeft geleerd flink te blaffen en te grommen, omdat hij door ervaring weet dat de andere hond (vaak aan de lijn van zijn baasje) wegloupt.

Iedere hondentrainer die in zijn opleiding een stukje psychologie heeft gehad, weet dat je angst niet kunt bestraffen. Een hond die door angst uitvalt en wordt gecorrigeerd, zal alleen maar banger worden. In

het gunstigste geval zal hij op dat moment stoppen met uitvallen, maar bij de eerste volgende hond valt hij weer uit. Zijn angst en frustratie wordt alleen maar groter.

Uiteindelijk komt de relatie tussen baas en hond zo onder de druk te staan dat de hond zijn frustratie botvriert op de baas. Eigenlijk heel logisch. Stel, u bent bang voor spinnen. Panisch bent u er van. U gaat naar een psycholoog om van uw angst af te komen.

De psycholoog besluit dit aan te pakken door vlak voor uw gezicht een spin te laten zien. De kans is groot dat u gaat gillen, want u wilt die spin niet bij u in de buurt hebben. Op het moment dat u gilt, krijgt u van de psycholoog een klap in uw gezicht. Van pure schrik stopt u met gillen.

Bent u nu van uw angst van spinnen af? Welnee, die is alleen maar groter geworden. Sterker nog, u bent ook bang voor de psycholoog geworden. U gaat hem/haar mijden of (en die kans is reëel aanwezig) u geeft hem/haar een klap terug. Zo werkt het ook met honden. Door constant te corrigeren stopt u hooguit op dat moment het ongewenste gedrag, maar u leert de hond nog steeds niet wat u wel van hem verlangt. U krijgt een relatie die gebaseerd is op straf en angst voor straf, wat kan leiden tot agressie. Dat was toch nooit de bedoeling toen u uw hond aanschafte?

Diervriendelijk

Positieve trainingmethoden gaan veel meer uit van het aanleren en belonen van gewenst gedrag. Alleen boek je daarmee niet binnen een half uur zendtijd (tijdelijk) succes. Maar deze diervriendelijke methodes zijn wel geschikt voor alle typen honden en houden veel langer stand. Deze honden hebben echter wel een baasje nodig, die bereid is om open te staan voor veranderingen en die niet snel terug valt naar oude achterhaalde correctiemethodes.

Erwin van Nieuwkoop is gediplomeerd hondentrainer en eigenaar van Hondengedragcentrum Noord-Holland Noord in Waarland.